

Isazi svakog četvrtka i arka.
Dopis je nevažeći u sredini nedelja.
Nabijegovanistvo se neprimaju.
Predplata poštarskom stoji za
kor. za sajke za godinu
Razmjerom kor. 2/1, i za polgodine.
Ivan caravine vise poštarska.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi
se u Via Farneto br. 14.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nasloga sve pokvari“. Nar. Pos.

Poziv na predpriatu.

Koncem prošloga mjeseca iztekla je predplata onim našim čitateljem, koji se predpriatice za prve pol godine. Možimo ih, da čim prije predplatu za drugu polovinu godine pripolati izvole.

Ujedno općujemo one, koji nam još nista za tekuću godinu neposlaće i one, koji nam za prošle godine više ili manje duguju, da učine jedni i drugi čim prije svoju dužnost, pak da uzmognemo i mi svim našim dužnostima zadovoljiti. Cijena listu naznačena je na čelu.

Novačka nam se šalje poštarskom naputnicom, što je najjeftinije.

Uprava „Naše Sloga“.

Interpelacije

zastupnika dra. M. Laginja i profesora V. Spinčića i drugova na njegovo prejanost ministra predsjednika.

Pod izlikom, da neisade na vanjšćini naučnih ljudi, a u istinu tako, da se drijave hrvatsko ili slovensko pučanstvo. Iste posveta potučili su, znala je tamo vladajuća stranka, koja se je dočepala vlasti pomoći nepravednoga izbornog reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Jedva se može popisati one štete, koje nastalo odatle po hrvatsko ili slovensko pučanstvo. Podpisani žele upozoriti samo na nekuču od tih neuređenih posledica uve nonaravne sveze.

Ovu zomiju smatralo se obonito u javnih odnosajih tako, kao da bi bila po narodnosti talijanskog pokrajina, pošto nose na sebi skoro sve občine takav znamenje, služeći se izključivo talijanskim jezikom, dodim su o. kr. oblasti postupale posebno polag tega stanja stvari tako, da se

PODLISTAK.**Malo selo i Velo seio.**

II.

Danas piše se, čuje se, govori se: Lošinjci su Hrvati, a mi otvoreno kažemo: Lošinjci su porička hrvatskoga, oni su naša krv, kost od kosti naše, al danas došta već potučili, iako stvari budu tekile ovako, iako danas teku, budimo uvjereni, da će se Lošinjci za 50 godina posveta potučili. To bolnici sreću očituju, al nija kuda, tako je i ne drugačije. Ne budimo uvjek stari dobričine, popustljive, golubinje ludi itd., al na svoju štetu. Ljutici i Bodrici stanovali su u Pomoraniji u Pruskoj; to su bili Slaveni, a danas su ondje Niemci. Bilo je Slavena, a recimo bilo je Hrvata i onud, al „bilo je“, a danas više jih neima. Tako će nam se dogoditi i s Hrvati u Lošinjili. Lošinjci su bez dojbe ogranič hrvatskoga naroda, tko to niče, ali će doći vrieme kad će se reći: Lošinjci bili su Hrvati.

Nećemo se prevariti, ako užtvrdimo, da tomu propagandanu Hrvata i hrvatskog značaja krive su i sami su krive škole.

Priznajemo, i danas se čuje po Lošinjih hrvatska riječ, ipak sve to manje. Prezimena: Antončić, Budinčić, Baričević, Petrinčić, Kozulčić, Martinolič, Jerolimčić, Vladičić, Dundić, Radošić, Belaničić, Katariničić, Peršić, Ivaničić, Nikolić, Rerečić, Karstiničić, Gladulčić, Jurčić, Matijević, Škopinič, Kargotić, Dobrilović, Stuparić i t. d. i t. d.

nije čuditi, ako su pojedini pisi iz susjedne kraljevine običavali navesti kano najvažniju za svojatanje Primorja upravo tu članjenju, što je austrijska vlast sama tamo „prisiljena“ svuda rabiti talijanski jezik.

U školskih poslovnih odluku občinska zastupstva, kano tobožnji zakoni zastupnici porezovnika pojedinih školskih okružja, talijanski jezik kao naukovni jezik na pučkim školama i u ludanjskim občinama, gdje bi se moglo pravom obiskovati valjan napredak jedino na temelju hrvatskog ili slovenskog jezika, tako na primjer Poreč za Novuvar, Vrsar za Sv. Lovreč i Fontane, Lošinj za Nerezine, Buje za Krasicu, Pula za Premanturu itd. ili se pak u obzi niti ne brija za ustrojenje toli potrebitih pučkih škola, tako primjerice Poreč za Badernu i Žbandaj, Oprtalje za Brda, Motovun za Okolouš. Vlizati za Kastelir, koje mjesto traži pučku školu već od godine 1827., ali sve do danas bez uspjeha.

Kod uprave sa občinskim imetkom nanaša se ludanjskim občinam radi takvog ustrojstva noćnjorne štete, pošto imaju i one doprinijati za troškove, koji su za njih od maleno ili od nikakve koristi, kano primjerice za liečenje u gradu, te za školske paušale itd.

U tom obziru je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bježi Hrvati i Slovenci inapuđe ludanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojeni, u kojih stanuju izključivo ili i pretežno broju Talijani.

Uz to obzir je kod sadašnjeg razdoblja mjestnih občina osobito občinjuvajuci način, kojim se upotrebljavaju dohodci nekadašnjih bratovčina, gdje se na školi namjenjena tredina diže na korist mjestne reda, stvoriti zemaljske zakone, kao onaj od dne 23. nov

je prispio, množtvo, koje bijaše napunilo prostrane gradilište i naokolo sve široke ulice, pozdraviti ga zanosoš za živio Starčević, što je više časova trajalo. Kad sveci udje u šator naročito napravljen, pozdravi ga krasno Folnegović, iztječu značaj doma. Zatim župnik dr. Žerjavlje blagoslov teželjni kamen; zastupnik Kumčić, naš zemljak, pročita povelju, koju podpisale prisutni zastupnici, te po jedan izaslanik iz svih hrvatskih krujeva, Dr. Frank predaje sve Izprave vlastuću svećaru, koji pozvan, udar tri put čekićem po kamen. Pjevaci zuoriše „Lepu našu domovinu“. Zatim se svjet razdiže, burno kliču: „Živio Starčević! Živila stranka prava!

Posle toga bio je pod predsjedničtvom Folnegovića sastanak stranke prava u Streljanu, uz mnogobrojno učešće, tako da svi prisutni ne mogušu naći mjesto.

Izvještaj centralnog odbora dr. Ružić izvesti o radu odbora, uime kojega predloži i obrazloži tri rezolucije: da skupština Iprima program, ugovršen kao jedinstven program; da načine odboru bolju organizaciju i da stranku ima podupirati glosilo „Hrvatsku“. Rezolucije su primljene jednoglasno. Dr. Frank prečita program. Bi primljen jednoglasno. Blaški obrazloži postanak „Hrvatskog kluba“, koji da pristaje uz program. Iz taknu solidarnost objiu klubova, naglašiv, kako je Dalmacija napet i radošno prati pregovore, radujuci se osobito sastanku u Krapini. Predloži zahvalnost Starčeviću, Strossmayeru, Bresčenskomu, proglašiv učestvovanju jedinstvenoj opoziciji.

Zastupnik S p i n l e c, određenoj pozdravljen, spominje budžetu hrvatske svesti u Istri, kako se tamo teži za poboljšanjem današnjeg stanja. Dogovori se neodvišnici dovede pravne do sjejne pobjede. Zatim obrazloži svoje rezolucije, koje bijuhe jednoglasno prihvocene i koje glase:

1. Sakupljeni pristaše stranke prava proglašuju klub stranke prava u Zagrebu, kojega dosadanji rad odobravaju, maticom stranke prava i vodjom jedinstvene akcije u čitavoj otocičini, docin se klubovom u pojedinim pokrajinal hrvatske države prepušta, da udes svoj rad onako, kako drže, da je najshodnije prame programu stranke prava.

2. Sakupljeni pristaše stranke prava hvale i preporučuju kau vriedne drugove i pomočnike glavnoga organa stranke prava, „Hrvatske“ u radu za oživotvorene čuvanjanim, jedino sposornosih težnju svih Hrvata, sadržanih u programu stranke prava: „Narodni List“, Katoličku Dalmaciju, „Crvenu Hrvatsku“ i Dalmaciju; „Hrvatski Branik“, Posavsku Hrvatsku“, „Hrvatski Narod“ u Banovini; „Našu Slogu“, „Eduinost“, „Il Pensiero Slavo“, „Slovenski Svet“ u Trstu; „Il Rinnovamento“, „Soču“ u Gorici; „Slovenski Narod“ u Ljubljani i „Glas Hercegovca“ u Mostaru u Hercegovini.

3. Sakupljeni pristaše stranke prava izražaju čitavom narodu i svakomu pojedincu svoju najtoplju blagodarnost, što je uz tolike vlastite potrebe i nevolje ovojikom ljubavi i požrtvovnosti izkazao našu počast i obezbijedu stara dane pravku stranke prava dra. Anti Starčeviću. Govorili su još David Starčević i Fr. Folnegović.

Na banketu prisustvovalo je preko 300 osoba. Redile se zanosne zdravice. Folnegović nazdravio ustanovom kralju u slobodnoj Hrvatskoj, Blaški Starčeviću, Tuštanu Strossmayeru, Spinčiću pravaškom klubu, na ime koga odgovori dr. Frank, nazdraviv Tavčaru, dr. Magdić nazdraviv Blaškinju. Tavčar naglaši pristajanje Slovensaca uz stranku prava.

Na večer bio je sjajan komers, nizale se zdravice, nazdravljivalo se gostima, osobito Tavčaru, Laginji, Spinčiću i Blaškinju. Stiglo je okolo hiljade brojavnih čestitaka iz svih hrvatskih pokrajinal, kojim se pridružiše i druga slavenska braća.

D O P I S I .

Bell na otoku Cresu, koncem junija 1894. (Škola i školska zaklada). Godine 1891. bio je govora u dijelu „N. Slogi“ o našoj školi. Onda se jo roklo, kada je u našu počela redovita škola, kada je kako se je obrnula u pomočnu, pa na pokon, kada je običano zastupstvo grada Cresa odlučila bilo, da u našoj školi bude nastavni jezik — talijanski!

Kad bismo Vam sada javili, da od onda se nije ništa promislio, to jest, da je naša škola pomočna, a naravski hrvatske, to bismo Vam sve rekli. Ipak velja, da se na stvar povratimo i malo občinjive o njoj progovorimo, ako Vam i budemo, ve-

leženi g. uređništo i nešto više prostora ugradili. Tako smo evo to bolje upoznati i naš puk i njegovu ljute protivnike.

Boljanom na čest moramo reći, da su se oni junački ponešli. Čim su doznali sa onaj glasovit zaključak oreske občine, učili su proti njemu utok dneva 81. marta 1891. na visoko o. kr. pokrajinsko školsko vijeće, koji ovako glasi:

„Mi podpisani i krizem zabilježeni kućo gospodari, stanjući u Belom, doznali smo, da je obično zastupstvo grada Cresa s svojoj javnoj sjednici dne 16. mjeseca februara 1891. zaključilo, da u našoj pučkoj školi, koja se tada opstaviti učilištu, bude uveden talijanski jezik kao učevni jezik. Mi smatramo svojom dužnjicom, da proti tomu zaključku, dotično predlogu, najodeštešće prosvjedujemo na temelju slijedećih rasloga:

1. Mi Boljani, osobito pak naše ženama djece, ne poznamo, ne govorimo i ne razumiju drugog jezika, osim hrvatskog, o čem se može lakšo osvjeđati svakaku.

2. Smješno nam je čini, kad nobi bilo prkosno, obrazloženja gori rođenog talijančika, koje voli, da naša djece znaju dobiti svoj hrvatski jezik, pak da ga ne trebaju više učiti u školi! Kako da to skrovito, da zato puk ni znao nije, da Beljan želi talijansku školu . . . Akojani, avrati svoj gospodin doktor, joj občinski pouzdanik — uomo di fiducia — njegova vrijeđa. Na to odgovor naš čovjek:

„Anjate gospodine, da ancijan nije puk, već su to glavarci kuće, koji su svoje rokli,

a da potreba još će roči.“

Iz ovoga neka znade naš hrvatski narod čim se i kako se služe naši protivnici proti našemu puku; ali kada bi mi izvješće nepravdo, koje su na mnu učinjene od one strane u zadnjih 10-15 godinu, izšla bi dobra kujica, a ne dopis.

Ako je ona „čjava“ odleila „gore“, ne odužimo se, što nismo naši utok niti doobili odgovora.

Medutim, kako smo na početku rekli, mi imamo svoju školsku tražnicu od bratovčinske zaklade; dapade žalbože ne možemo niti svega primiti, jer je protičak od preko dvoje tisuće forinti naša školska troćina u rukuh creske občine! Nije dakle pozvanio cresko gradsko zastupstvo, ko bi se rečelo Njemcem ili Talijanom: „Vi ve poznati dobro svoj jezik, pa u školi ne treba . . . učite njemački ili talijanski, već naukovni jezik treba da tam budu jezik francuzki ili ruski ili kinezici. Ako bi to pravilo vrijeđilo, zašto ga gospoda zastupnici prije ne upoznaju na svoju djece u gradu Cresu?“

3. Neosnovan je i protuzakonit čim, da se zastupstvo grada Cresa ima izjaviti o nastavnom jeziku u našoj školi. Po §. 6. državnog zakona od 14. maja 1880. odlučuje o naukovnom jeziku i o učenju drugog jezika pokrajinsko školsko vjeće, da se rečelo Njemcem ili Talijanom: „Vi ve poznati dobro svoj jezik, pa u školi ne treba . . . učite njemački ili talijanski, već naukovni jezik treba da tam budu jezik francuzki ili ruski ili kinezici. Ako bi to pravilo vrijeđilo, zašto ga gospoda zastupnici prije ne upoznaju na svoju djece u gradu Cresu?“

4. Od godine 1852., u kojoj se ustrojila redovita škola u Belom (svečano se otvorila baš 30. marta 1853. Opaska dopisnika), pak i postje, kad je ona privremeno radi nestadio učenih sila postala pomočnu školu, sve do danas rabio se jo i rabi se u našoj školi, prije tako zvani „turški jezik, to jest hrvatski“ kao nastavni jezik; pa ne pojmimo, zašto bi se to možalo rada promjeniti, posto mi nismo tako nikad prosili, niti ti danas prosimo, pače želimo, prosimo i hoćemo, da ostane kao što je i prije bilo.

Molimo dakle to visoko o. kr. pokrajinsko školsko vjeće, da ono izvoli određene, neka u našoj školi ostane i bude našti jezik, hrvatski jezik, kao što je taj i do sada bio. Taj jezik naše pučanstvo izključivo rabi i govor, taj jezik je jedino naš materinski jezik.

Drugotko bi bolje bio, da naša djece ostanu u svojoj kući i da našu pomočnu radit na polju i u šumi, a da pokrajinsko školsko vjeće pristedi platu učiteljevu. Otvorit bo u Belom talijansku školu, bilo bi isto, što i novac u more baciti. Izvješćamo pak, da mi nebismo protivni bili, kad bi u zadnjih dvih godinah bio uveden talijanski jezik, ali samo kao predmet.“

Slijedi 18 podpisanih, a 38 podkržanih.

Zanimivo će biti ditatorjem „N. S.“ sada znati, kako su vlastele na občini svoj postupak opravdala, i što su proti utoku učinila. Jedan naš čovjek došao u priliku, da se o tom razgovara s jednim doktorom, onda občinskim savjetnikom. Talijani, reče naš čovjek, občivodno su napravljene promene na Hrvatom. Oni našem kmetu uvik spodstavljaju poznanje, glup, a, robaku čud, a iztuči svoju „avita cultura“, dakle svoj naš, svoju izborac: est (?!). Kada kada Hrvati pitaju svoju školu, da se dakle ti robovi, to neznanice, ti glupci — probude, tada jut ſih Talijani krate i dapaju njihova pristranost, njihova nepravda tako daleko segne, da oni znaju otvarat paralelo, to jest dvoju školu, ili u hrvatsku školu, posebno u talijansku, uko u kojem hrvatskom mjestu obstoje i sami pot, šest talijanskih ili potalijanskih obitelji (a u zadnje vrijeme mrežnja proti naši Hrvatima) da se ih goni, da i u distu hrvatskih ili slovenskih solih narini pomoći avoje „Leye“ posave talijansku školu, kako su to sada učinili u žalostnom Huumu! Opaska

dopisana.) Doktor odgovori, da se talijanske škole otvaraju običajno samo u talijanskim mjestostima. Na to će hitro naš čovjek, znajući što su vlastele odlučila za boljsku školu: dakle Beli je talijansko mjesto? No znao se daš gospodin savjetnik što da odgovori, ali da opere svoje prijatelje u Cresu, počme besezamo tvrditi, da u Belom znaju svi ljudi, pače i djece, talijanski (hat ha! hat amži se dobiti boži!) Napokon, predomisli se doktor: to se moralo prodložiti, kad Boljan tako boće. Ali naš čovjek znao, da su Beljani baš pravtivo u utoku pitali, da se tako rekao gospodinu doktoru u nos, da on naprosto lete. Ima onoga, što to taj gospodin dalje kaziva: „Čim su gospoda na občini čula, da jo od Beloga odljeti utok u Trst, da jim vlastele ne pade na obraz, zamislile paklenu spletku, tu ju i ovršilo. Brzo bolje pozovu k sebi beljakog auncijana, a tko zovu po ovom otoku starostinu puka ili audea), avoga slugu, što ga puku naruši se prikor i jač, pa dati mu podkrešati nekakvu izjavu u talijanskom jeziku, što ga on ni najmanje ne razumije, u koj jo (duže!) i imo puka (!?) rokao i to skrovito, da zato puk ni znao nije, da Beljan želi talijansku školu . . . Anojan, avrati svoj gospodin doktor, joj občinski pouzdanik — uomo di fiducia — njegova vrijeđa. Na to odgovor naš čovjek:

„Anjate gospodine, da ancijan nije puk, već su to glavarci kuće, koji su svoje rokli,

a da potreba još će roči.“

Cim su gospoda na občini čula, da jo od Beloga odljeti utok u Trst, da jim vlastele ne pade na obraz, zamislile paklenu spletku, tu ju i ovršilo. Brzo bolje pozovu k sebi beljakog auncijana, a tko zovu po ovom otoku starostinu puka ili audea), avoga slugu, što ga puku naruši se prikor i jač, pa dati mu podkrešati nekakvu izjavu u talijanskom jeziku, što ga on ni najmanje ne razumije, u koj jo (duže!) i imo puka (!?) rokao i to skrovito, da zato puk ni znao nije, da Beljan želi talijansku školu . . . Anojan, avrati svoj gospodin doktor, joj občinski pouzdanik — uomo di fiducia — njegova vrijeđa. Na to odgovor naš čovjek:

„Anjate gospodine, da ancijan nije puk, već su to glavarci kuće, koji su svoje rokli,

a da potreba još će roči.“

Iz ovoga neka znade naš hrvatski narod čim se i kako se služe naši protivnici proti našemu puku; ali kada bi mi izvješće nepravdo, koje su na mnu učinjene od one strane u zadnjih 10-15 godinu, izšla bi dobra kujica, a ne dopis.

Ako je ona „čjava“ odleila „gore“, ne odužimo se, što nismo naši utok niti doobili odobili odgovora.

Medutim, kako smo na početku rekli, mi imamo svoju školsku tražnicu od

bratovčinske zaklade; dapade žalbože ne

možemo niti svega primiti, jer je protičak

od preko dvoje tisuće forinti naša školska

troćina u rukuh creske občine! Nije dakle

pozvanio cresko gradsko zastupstvo, da je

dobre volje, i tomu si se labko doškolic. Dvoje su kuće, koje bi se moglo za to udesiti. Ured kastela je crkvena kućica s vrtićem, koja je na prodaji, a druga je na „Pojanah“ na ulazu mjestu, to pripada brašinom, koje po svoj prilici bi ju prodala.

Do sada nam se jo uvik govorilo, da

se zato hode novac, a da naša školska

zaklada neima toliko, koliko mi mislimo,

avakaki računi da nisu još progledani

ni odobreni. Al hvala Bogu i tomu jo

došao kraj.

Znajući naime, da je bilo o. kr. kot.

školsko vjeće od lipnja 1889. br. 188, službeno javilo našemu auncijanu,

da naša školska zaklada raspolaže se s

tom od 2105 for. 07½ nov. Proti toj

odluci utekla se creska občina, pa natoži

amo, poteci tamo, sad je stvar rješena.

Dne 10. t. m. dostavila je občina

ancijanu od lipnja 1894. br. 177, u kojem se

potanko razlaže, kako je i koliko je ko-

nadno odlučeno avakoj podobrini u im-

trećine pripadajuće školama.

Naša školska zaklada u Belom ima

prijeti od creske občine 1206 for. 01 nov.

al to do konca godine 1878., došim od

početka 1879. do danas mora občina creska

poležiti ratun. Ako uzmimo obzir go-

dišnji iznos, koji običina u to dobro dobiva,

utim 126 for. 87 nov., to u ovo 15 godina još

će biti dužna preko 600—700 for., ukupno

bližu dvoje tisuće forinta našoj školskoj za-

kladini.

Tako je urodilo računo visoko o. kr.

pokrajinsko školsko vjeće odlukom od 1.

aprila 1894. br. 1997, a sadje jo občina

creska dužna izplatiti svim podobrini

svetu 8215 for. 78½ nov., a to do konca

1878., to pa nalogu istoga o. kr. kot. sk.

vjeća izvestiti u roku od mjesec dana,

košu se sve to ovršilo.

Za dan 28. t. m. uređena je občinska

sjednica, na kojoj se ima razpravljati med

ostalim i ovo pitanje, kako se ima naime

izplatiti podobrini taj dug. Nam je ta

točka dnuvoga roda smisla; stvar je

gospodo „majlakša“: izručiti svakom „vjeću i

milan Bonin“. — Mi znamo, da i u ovom

zaštitu slijedi onaj, koji je obično

zastupnik, a tada gospodin iako je

z

pomilovao je cesar Vilim dva francuzska častnika, koji bijahu u Njemačkoj ulvačeni i radi uhođdarstva na podulji zatvor odsudjeni. Taj čin njemačkoga vladara izazvao je u Francezkoj veliko zadovoljstvo.

Na grob u Josipa Bratulića

vrškog župnika i dobročinitelja

umrlog u Trstu

dne 16. aprila 1894.

Ko skrojno ruža usred troja pusta
U Istri zemlji svoje izvi dano,
Gđe god svome mnoge zavi rane
Kad tišala ga noći tmačna gasta.

Za njegovo dobro nikada ne aust:
Iz teško biće kako da stane,
I ljeđi kako da mu danak svane
Pošta vroča tvoja putila ga usta.

I sjeme dobro što no ga posija
U mnoga srca mladih Istrijana
Ne osta mrtvo, veće ničo, klijia —
U stablo rodno širi se i grana —
I ajevg plod će mnogi uživati
I Tebi, brate, za to hvalu dati.

A. K.

Franina i Jurina

Fr. Si videl ti krvunske zvone?
Jur. Da, videl sam jih i čul zvoni.
Fr. Tebi su verovat, povej mi tih, koliko je va tem istini, da su zvoni od slabega materijala storili, najm. od medii i to da je sum njihov plovjan kriji, zač da ni čuval kad su jih levatili.
Jur. Tu je laž, i laže on, ki ti je glavu natulil, da su zvoni od slabega materijala, zač su vrlo lepi a i jako lepo zvone i slazu; a da ni plovjan čuval, kada su se zvoni levatili, to nije niti za opetovan, zač su to prave otroče besede; a samo mi ga povej tega smutljiveca, da ga poznam i ja.

Fr. Ha, ča me ti pitas! ter ga dobro poznau, on je sam va njizle kako i kobac-tičari. To ti je neka podrepnic gospodska.

Jur. Ahu! viđis vraga. „Go višto, go kapi!“ To je je junak, ki psuje i grdi pope, Hrvati i sve ča je pošteneva na svetu, a naprotiv diže i kuje u zvezde sve ono, ča je proti veri i narodu.

Fr. A biš li ti se domisli, zač on to dela?
Jur. Ja, to je trgovac svoje kriji i svoje vere, puk ki mu to sve debro plati, on proda, a onda na dar dobije drugu kriju veru, koju čvrsto čuva.

Fr. A bili s drugimi tako čuši?

Jur. Ehe, samo kad bi mogal, ali ga dobro poznau, pa mu niš ne veruju, drže ga za ono, što je.

Fr. Zač pak pope tako grdi i psuje?

Jur. On psuje pope za to, da će se puk na njih znak, pak da će on i poloviti u krajnjesku mrižu, kako kobac vrabec.

Fr. Tu bili uvega savetoval, da gre' mesto ljudi: divlje golube u pazinsku janu loviti.

Jur. Tako bud!

Različite viesti.

Za družbu sv. Cirila i Metoda u Istri.

Blegejuk primio je od 13. pr. m. do ukupivo 3. t. m. sljedeće prijedaje: D. Nanić, Djakovac Šilje 20 for., sakupljenih kod prijatelja dobro stvari. — Dr. Josip Posedel,

Dubrovnik Šilje for. 60, sakupljenih pred godom zaduživa pok. Račkom (imena prinosnika objelodenja ju vojvodobno „Oreševi Hrvatska“). — Ivan Karabidić, Knin Šilje for. 10 kano IX. obrok utemeljiteljne avote. — Ante Volarić, Rieka Šilje for. 9-70, sakupljenih na Antoniju na Kukuljnjem novom kod veleč. g. župnika Pobora.

Josip Volk, Podgrad Šilje for. 30-04 ovako sakupljenih: Rononce pri faraku u mjesecu aprili i juniju for. 6-50; družba u gostilnici g. Faustina Potocha sabrala se 1-27; gospodjice M. Mavrić sakupila za godine Antonom godovnjakom for. 10-60, za Grabežev arhivskog for. 8-17, za dovoljenje kaditi smotke for. 8-50, ukupno for. 80-04. — Mag. Anton Puš župnik u Motčenici predao for. 12-11 i to for.

1. uplaćen po Josipu Grabovcu iz Kraja; sakupljeno u župnom stanu prigodom imjedana g. župnika for. 11-11, ukupno for. 12-11. — Franjo Arnold, kr. javni bilježnik u Zagrebu Šilje for. 180, kako čitati legat u ostavici Ivka barunice Vrančić (odjav 10 po sto pristojbe). — Dr. Niko Marinković, Šilje for. 81-50; darovač: Šilje 10 for. drukč. Viki Šilje for. 5; veleč. g. Ante Kargotić, dr. N. Marinković, ukupno for. 31-50. — Dr. Dinko Vitezović izručio je blagajniku for. 100 kao utemeljitelju svatu u ime g. Iv. Bollé-a, tajnika kod g. Jos. Gurupa na Rici. — Gosp. Ivan Trinajstić pop u Dubašnici sakupio for. 16-50 ovako: pop Matu Justinić iz Malinske redovitu članarinu za 1894. for. 3, O. Gaudencij Anton Juranić, župe upravitelj detto for. 2, P. Pavlo Milović for. 1, P. Sime Milović detto tor. 1, Franjo Rode, učitelj detto, O. Benko Žgombić detto, O. Šime Žito detto, Ivan Skarpa detto, Kata Gržetić detto, Kato Parčić detto, Marija Paštrović detto, ista daruju for. 1, pop Ivan Trinajstić daruje for. 1, Mati Radić 60 ov. — Prigodom pogreba majke g. dra. Laginje u Klanj dne 11. junija t. g. sakupio g. Josip Štefan for. 4-20, a poslovio gđu Franjo Stanger za stolom kod g. župnika for. 6, ukupno for. 10-20. — G. Preocuž Mate iz Borseda daruju 1 for. — Prof. I. K. Švrljuga, Osioč Šilje for. 10 (izkaz sliedi). — Josip Fazinić iz Kordule Šilje for. 5-50, sakupljenih u mjestu vienca na grob dišnog pjesnika i hrvatskog zastupnika S. Buzolicu, a darovač: Josip Fazinić for. 1, Tadić Dubravka for. 1, Radić Franjo for. 1, Dr. Roko Arneri for. 1, Miletić Ivo 50 ov. Hrvatović F. for. 1. — Rikard Katalinić Jerotov Šilje for. 208-50 i to for. 166-60 sakupljenih po njemu, for. 99-90 unuših putom „Narodnoga Lista“. Uplatić: Juraj Blažinski, Zadar XI. obrok Šilje 5, R. K. Jerotov za mjesec lipanj for. 1, prof. V. Perić za g. 1894. for. 5; darovač: Vjeko Petranović, Starigrad for. 10, Ivo Pavićić (Bogomolje), sakupio for. 13-40, Marin Midin Šućura for. 1, sakupljeno „Hotel Bošković“, Hvar for. 3-70, E. Brajanović, Rieka sakupio for. 16-90; mjesto vienca Buzolić Šilje i svomu puku rođajućine Nabrežino.

Vrma veselica našega „Sokola“, obdržavana prvič nojdjeli, nadrukli je u svakom pogledu svaku odlikovanje. Prostrani vrt „Al Mondo Nuovo“ bijaše pun uobičajenih svih statila. Vojnička glazba udarala je krasno, pjevači odjevajuće sve pješewe na obće zadovoljstvo, to morado nekoju na obće zahtijevanje operativi. Mnogobrojni „Sokolci“ razne dobe pokazalo koliko u jednostavnih toli u težkim i zapeštenim vježbama, da krasno zapredaju pod vještost rukom učitelja g. Nehrgina. Občinstvo bijaše vrlo razdragano, te je rado pješkalo glazbi, pjevačima i vrstnijima „Sokolčićem“. Sa uspjehom, kolik moralna, toli materijalnim može biti marljivi odbor „Sokola“ poseve zadovoljan.

Premetačina. U uredništvu „Il Pensiero Slavo“ i u stanu urednika g. D. A. Jakšića bijaše prekjedur premetačina. Dva činovnika mjestognog redarstva pretražili su uredništvo i stan urednika, nu' ne nadješe — kako dujemo — ništa osobita, premda su skoro dva sata noču tražili.

Odbor za podignutu spomeniku dru. Fr. Račkomu. Kako javlja zagradski „Obzor“, sustao se u Zagrebu učaroti odbor, koji će sabirati prinsaz za podignutje spomenika velikomu hrvatskomu pokojniku, povjestačaru dru. Fr. Račkomu. U tom odboru jesu gg. dr. Milan Amurs, dr. Šime Mazzuru, dr. Ivan Zahar i Tomislav Padavić.

Naknadni izbori za Istarski sabor u Poreču. Zadnji put rekošmo, da neznamo jošto, koga su izabrali talijanski birači istarski sabor na mjesto odstupivog dra. Amorosa. Kako čitamo u zadnjom broju porečkog listića, saabran bijaše g. Benedeto markis Polensis, bivši protukandidat dra. Laginja za carovinsko vijeće. Novo izabranu nisu se do sada izbrano niti u javnosti, van tim, da so ju svuda pokazivali odlučnjim protivnikom hrvatsko strančko u Istri. Sa galerijom u porečkom saboru bijaše nerazdrživi, gdje jo valjda učin, kako do drugi put spuštaš silne „govoranoje“ proti Hrvatovu i Slovenskom. Ako smo dobro obavioščani, imas bi „šljof“ Benedete prouzori vodstvo talijanske stranke u saboru, da se tako dostojno izmjeni učenju i mudru glavu dra. Amorosa. Čestitamo!

Sažalnica trčanskih Slovanaca i Hrvata za pok. predsjednikom Carnotom. Unedjeljni izbori je posobne dopu ojačala imo trčanskih Slovanaca i Hrvata pisanom sažalnicu ovdješnjenu generalnom konzulom francuske republike g. Chr. letu. Sažalnici podpisane mnogobrojno naši začinili jedan. Na drugi dan izbora t. j. 8. m. za II. t. ielio glasovalo je naših 109, a protivnički nijedan. Treći dan naših 91,

a protivnički nijedan. Tačko imade hrvatska stranka već sada dva tiera u svojih rukuh, a tim i većinu zastupnika.

Neznamo, da li će protivnici sa slavnim „spasiteljem“ na čelu pokušati sredu u I. t. ieliu, u kojem glasuju gg. c. kr. činovnici, te najbolji posjednici ili najteže oporezani itd. Bilo bi dobro, da se bar tu poču, pak da vidimo koliko bogataša broji slavni Buzet-grad.

Cirilo-Metodijski dar. Prigodom blagdana naših sv. apostola i božjih blagoviestnika sv. braća Cirila i Metoda počinili su kao Cirilo-Metodijski dar za družbu sv. Cirila i Metoda u Istri: veleč. gosp. Ivan Cotej, svećenik u Poreču 1 for.; M. Mandić u Trstu 1 for. Gosp. H. Majar u Pazinu for. 5; veleč. g. Ante Kujder u Tinjanu for. 5.

Družba sv. Cirila i Metoda za Istru. Glavna skupština urečena za 27. prošloga mjeseca nije bila obdržavana, buduću nije bio prisutan po družbenih pravilih zahtjevani broj članova. Radi toga zaključeno je odbor u svojoj sjednici od 28. pr. m. da će se glavna skupština obdržavati u četvrtak dne 12. tekućeg mjeseca u 4 sati poslije podne u opažajskoj „Zori“. Dnevnji red bit će isti, koji je bio ustanovljen na odborskoj sjednici od 7. pr. m. a glašen u br. 24. „Naša Sloga“ od 14. junija t. g. (Vidi oglas na četvrtoj stranici). Skupština će se ovaj put obdržavati u smislu pravila bez obzira na broj pri-sutnih članova.

Kod izleta „Slovensko Štampalico“ u Trstu, priredjena na Petrovo, sudjelovalo je neštočekivano mnogo članova i prijatelja našeg najstarijeg društva. U Nabrežini brijahu izletnicu svečano došekani i od našačnika dobrodošlićiom pozdravljajući, na što se je zahvalio predsjednik članovica g. dr. Mate Protner. Istarski zavjetario je vrlo krasno pjevački zbor društva „Nabrežina“, koji je pokazao, da je neutrudljiv i izvježban kamo malo koliko zbor na selu. Ne već palile se rakete i bengalsku vatru. Na razstanku zahvalio se podujtim govorom predsjednik načelniku, pjevačima i svomu puku rođajućine Nabrežino.

Vrma veselica našega „Sokola“, obdržavana prvič nojdjeli, nadrukli je u svakom pogledu svaku odlikovanje. Prostrani vrt „Al Mondo Nuovo“ bijaše pun uobičajenih svih statila. Vojnička glazba udarala je krasno, pjevači odjevajuće sve pješewe na obće zadovoljstvo, to morado nekoju na obće zahtijevanje operativi. Mnogobrojni „Sokolci“ razne dobe pokazalo koliko u jednostavnih toli u težkim i zapeštenim vježbama, da krasno zapredaju pod vještost rukom učitelja g. Nehrgina. Občinstvo bijaše vrlo razdragano, te je rado pješkalo glazbi, pjevačima i vrstnijima „Sokolčićem“. Sa uspjehom, kolik moralna, toli materijalnim može biti marljivi odbor „Sokola“ poseve zadovoljan.

Vrlo se nerado uvođamo u školske stvari, ali to traži sada korist puka, pak nota buđe bez zamjere. I pri tom moramo uzklknuti: „Blažene li Istri!“ kad bi pre-avjetošom g. vitezu Campitelli-u bilo dano ozvitoljiti sva občanija, Bože mili, crstnih li nai! Kad se jo ono zadnji put ovđe desio, stalno je občao, da će bao biti nešto tako, nego četa Vi i g. učitelj morati sami po svoja pisma“. E pa dobro, kad tako zakon hće, neka bude. Nu, ta je strogoš (!) g. poštovao upravitelja u par dana nasmiv laginju, jer je neka službena osoba ovih dana dobila službeno jednu kutijicu, koju je listonosna donio, bez da je dotičnik za nju znao ni pitao!! Po kojih se sve to propisih ili zakonih događa, toga mi neznamo, već dajemo to da znamo sl. ravnateljstvu počta i brzjava sa opravdanim zahtjevom, da nam dade činovnike, koji govore i pišu našim jazikom, jer to zakon hće i joč mi se dozlamu na počtu radi onih, nego oni radi nas!

Vrlo se nerado uvođamo u školske stvari, ali to traži sada korist puka, pak nota buđe bez zamjere. I pri tom moramo uzklknuti: „Blažene li Istri!“ kad bi pre-avjetošom g. vitezu Campitelli-u bilo dano ozvitoljiti sva občanija, Bože mili, crstnih li nai! Kad se jo ono zadnji put ovđe desio, stalno je občao, da će bao biti nešto tako, nego četa Vi i g. učitelj morati sami po svoja pisma“. E pa dobro, kad tako zakon hće, neka bude. Nu, ta je strogoš (!) g. poštovao upravitelja u par dana nasmiv laginju, jer je neka službena osoba ovih dana dobila službeno jednu kutijicu, koju je listonosna donio, bez da je dotičnik za nju znao ni pitao!! Po kojih se sve to propisih ili zakonih događa, toga mi neznamo, već dajemo to da znamo sl. ravnateljstvu počta i brzjava sa opravdanim zahtjevom, da nam dade činovnike, koji govore i pišu našim jazikom, jer to zakon hće i joč mi se dozlamu na počtu radi onih, nego oni radi nas!

Naknadni izbori za Istarski sabor u Poreču. U uredništvu „Il Pensiero Slavo“ i u stanu urednika g. D. A. Jakšića bijaše prekjedur premetačina. Dva činovnika mjestognog redarstva pretražili su uredništvo i stan urednika, nu' ne nadješe — kako dujemo — ništa osobita, premda su skoro dva sata noču tražili.

Odbor za podignutu spomeniku dru. Fr. Račkomu. Kako javlja zagradski „Obzor“, sustao se u Zagrebu učaroti odbor, koji će sabirati prinsaz za podignutje spomenika velikomu hrvatskomu pokojniku, povjestačaru dru. Fr. Račkomu. U tom odboru jesu gg. dr. Milan Amurs, dr. Šime Mazzuru, dr. Ivan Zahar i Tomislav Padavić.

Naknadni izbori za Istarski sabor u Poreču.

Prvič se vodio učiteljstvo. Pismeni izpiti započeli su 11. prošloga mjeseca, a ustveni dne 2. t. m. Ovim predsjednik zemaljski nadzornik Antun vitez Klodić. Prvi dođešo na red Hrvati i to Rovinjlije Ante u Surčin Ivan, te po-losiće občinu dobrim uspjehom taj izpit.

Po narodnosti razdobljeni su ovakvi svi kandidati: 2 Hrvata 10 Slovensaca i 11 Talijana. Izpiti će svršiti u subotu, te se nadamo, da će svršiti dobro, kao što su izpiti pismeni izpiti povoljno. Izpit zrelosti na učiteljstvu u Kopru. Podijeljivo se je tonu izpit 23 kandidata za učiteljstvo. Pismeni izpiti započeli su 11. prošloga mjeseca, a ustveni dne 2. t. m. Ovim predsjednik zemaljski nadzornik Antun vitez Klodić. Prvi dođešo na red Hrvati i to Rovinjlije Ante u Surčin Ivan, te po-losiće občinu dobrim uspjehom taj izpit. Po narodnosti razdobljeni su ovakvi svi kandidati: 2 Hrvata 10 Slovensaca i 11 Talijana. Izpiti će svršiti u subotu, te se nadamo, da će svršiti dobro, kao što su izpiti pismeni izpiti povoljno. Sv. Matej na dan sv. Ivana Kralje i J. — Stara jo riječ: Do Irača s vam

od Ivanje Bog sem vam! To će reći: da navadno do sv. Ivana imademo dođe kiau, a da sv. Ivana dalje pristane obično suša. Ako ikada to smo upravo ove godine imali kiau i previše. Ne samo da je skoro neprotrgnuto kiau daro, tjedno, no skoro cijela dva mjeseca. Dobrobitno nam uništila naš neuglavnjivi prihod vino u logu — a sad u evatiju hoće da mu kraj ushi. Ko šte ova godina, u ovo doba nismo imali zdence, kale, kaljužne pune vode već mnoga godina — te to pristane li oveća suša sudimo, da se nemamo bojati, da ćemo kano drugih godina ostati bez vode. Toplih dana jošte nismo imali, a noći su varavno bladne. Bojati se bilo mirza. Do pre male dana Snježnik je bio bijel kao ures zime. Ako ne drugo, to je barem kiau doprijevala, da došu imati obilnu kositiblju gledom ne samo na kolikočinu, no i na kakvočinu.

Ref bi, da je htjela kiau završiti svoj rok pred Ivanjsko doba dnevom 19. t. m. i taj dan kod nas ostaviti u trajnoj uspostavi. Toga dana oko 4 sata posle podne nad cijelom okolicom, nad cijelim Halubljem udiglo se ornji, tmasti oblaci, da je u kucu nastalo mračno a predzvješće. Svaki čas bojati se je bilo, da će slediti prolom oblaka — kao što se u istinu proglošio u to vrijeme na Ricu, niti sat od nas udaljeno. Kiau lievala je kao iz kabla, gojeno vjetrom na plavo padala. Sred najčešće kiau, gromjavna, tunjava i blieska, grom udari u dimljak ovomjestog občinjani Matić Tratinac Hatidža. Razkopa ga pri vrhu, probuli na više mjesta sa strane, udio u kuhinju, raznese oganj na sve četiri strane sveta, pustiv trgovu svoga vladanja na opoku; udari u kotači probuli ga i udje unj. U kotu moglo su protim kima opasiti mnogo sve naoko ulazeći kolobare. Da htjelo i opte iz kotla, suditi se dade po tom, što je na jednom kraju kotla ostalo mjesto izbočeno, kao maleno puče. Nastradao nije nijedan ljudski život. Provodnosti, a ne opreznosti imu se zahvaliti, da su bili ukucani kojekud po kući raztakni, a u kuhinji onaj čan da nije bilo nikoga. Se stalno može se užvrditi, da je grom sačao po dimu, našavši na propuhu i udario u dimljak; kuhinjaku i kućnu vrata, koja sa dimljakom staje u upravnom pravcu, bila su otvorena, a k tomu vatra naložena. Da nije bilo toga, grom bi bio udario po svoj prijoci u oveliku i debelu pred kućom stojeću muru.

Predusretilo bi se bilo labko u ovom slučaju, a doista i u više drugih slučaju predušnosti bi se moglo ovo nozgori, samo kad bi ljudi imali malo više opreznosti i kad bi bolje znali kako se vlastati u vreme oluje. Čuje se više puta o tom govoriti, nu znajući, da nauka nije nit do sto godina dosti, kaže naš puk. Uzvijaž to neće možda biti zgorega, ako cienj. gosp. uređenje blagoizvolito ovom zgodom izvesti u Vašem dijonom listu jur pozato prirodne pojave, nazime: da grom udari najčešće u visoko predmete, jer se isti oblikom najblže, po kojim onda preide u zemlju. Kao u zvonike, visoke kuće, kule, vrhunce gore, na samu stope dvorce, a više puta, kako je to upravo ovaj put slučaj bio, po dimu, što se iz dimljaka diže, u dimljak.

Kad ave to znademo, da se neizvrg. nemo pogibaji na polju, valja bježati od visokih na samu stope dvorce, zvonike, visokih kuća. Ne smijo se trčati nit naglo jahati ili voziti se. U kuhinji ne idi bliže željeznim pećim, ne spavaj u željeznim posteljama, a toj daleko od velikih oglodalaca (crscala). Nejegozinju je to mjesto u sred sloboda. Prozor može biti i otvoren samo tako ne ima propuha, ili sobna vrata otvorena, a prozor zatvoren; ali je bolje ako je sve zatvoren. Na ogujštu treba ogenj pogasiti, to se odalečiti iz kuhinje.

Skropicenje loza proti perenosoropu obavlja se velikom gomjom u koliko to pojedincem vremena dopusti, kojo je ujavo dragoceno. Neima doista više nit jednog ali spisek kod zdravim očiju, kako to je bilo u poteku. Željeti bi bilo, da se i u buduću načak otrose zlih navada, običaja, preduša — da ne upado više u grlo s bog kojih se poslije kaje — nego da ujek sluša pametno i razborito ljudi, koji ga ne dobro puto i ukuju. Ljudi, koji ne gledaju same svoju korist — nego se sudjeluju brinu za obće dobro, osobito za dućevni i tjelesni napredak i boljak tužnoga soljaka.

Trači kateketski sazanak, koji je se obdržavati 22. i 24. avgusta 1894. u Osečini, razpravljati će o sledećim pitanjima:

1. Koji je uzrok propadanju discipline u školama i kako bi se moglo tomu doškocići?

— Odgovorni urednik Mate Mandić.

2. O crkvenom pjevanju u učiteljskih i pučkih školama.

3. Kako deš uputiti djecu, da si dobro izpituj savjest za sv. Izjednjiv?

Trenutno učenac (flokser) na otoku Rabu. U mjestu Loparu na otoku Rabu pojavila se trsna učenac ili floksera. Občenito suđe, da je taj bić božji pronesen na otoku Lošinju na Rab. Loparani polaze naime kao tezaci na radnju na otoku Lošinju, gdje hara već dulje vremena trsna učenac, pak su bez dvojebe sa zemljom ili innje donečali doma tog nemilog gošta. Ali žalobice nije da ćemo kano drugih godina ostati bez vode. Toplih dana jošte nismo imali, a noći su varavno bladne. Bojati se bilo mirza. Do pre male dana Snježnik je bio bijel kao ures zime. Ako ne drugo, to je barem kiau doprijevala, da došu imati obilnu kositiblju ne samo na kolikočinu, no i na kakvočinu.

Ref bi, da je htjela kiau završiti svoj rok pred Ivanjsko doba dnevom 19. t. m. i taj dan kod nas ostaviti u trajnoj uspostavi. Toga dana oko 4 sata posle podne nad cijelom okolicom, nad cijelim Halubljem udiglo se ornji, tmasti oblaci, da je u kucu nastalo mračno a predzvješće. Svaki čas bojati se je bilo, da će slediti prolom oblaka — kao što se u istinu proglošio u to vrijeme na Ricu, niti sat od nas udaljeno. Kiau lievala je kao iz kabla, gojeno vjetrom na plavo padala. Sred najčešće kiau, gromjavna, tunjava i blieska, grom udari u dimljak ovomjestog občinjani Matić Tratinac Hatidža. Razkopa ga pri vrhu, probuli na više mjesta sa strane, udio u kuhinju, raznese oganj na sve četiri strane sveta, pustiv trgovu svoga vladanja na opoku; udari u kotači probuli ga i udje unj. U kotu moglo su protim kima opasiti mnogo sve naoko ulazeći kolobare. Da htjelo i opte iz kotla, suditi se dade po tom, što je na jednom kraju kotla ostalo mjesto izbočeno, kao maleno puče. Nastradao nije nijedan ljudski život. Provodnosti, a ne opreznosti imu se zahvaliti, da su bili ukucani kojekud po kući raztakni, a u kuhinji onaj čan da nije bilo nikoga. Se stalno može se užvrditi, da je grom sačao po dimu, našavši na propuhu i udario u dimljak; kuhinjaku i kućnu vrata, koja sa dimljakom staje u upravnom pravcu, bila su otvorena, a k tomu vatra naložena. Da nije bilo toga, grom bi bio udario po svoj prijoci u oveliku i debelu pred kućom stojeću muru.

Predusretilo bi se bilo labko u ovom slučaju, a doista i u više drugih slučaju predušnosti bi se moglo ovo nozgori, samo kad bi ljudi imali malo više opreznosti i kad bi bolje znali kako se vlastati u vreme oluje. Čuje se više puta o tom govoriti, nu znajući, da nauka nije nit do sto godina dosti, kaže naš puk. Uzvijaž to neće možda biti zgorega, ako cienj. gosp. uređenje blagoizvolito ovom zgodom izvesti u Vašem dijonom listu jur pozato prirodne pojave, nazime: da grom udari najčešće u visoko predmete, jer se isti oblikom najblže, po kojim onda preide u zemlju. Kao u zvonike, visoke kuće, kule, vrhunce gore, na samu stope dvorce, a više puta, kako je to upravo ovaj put slučaj bio, po dimu, što se iz dimljaka diže, u dimljak.

Kad ave to znademo, da se neizvrg. nemo pogibaji na polju, valja bježati od visokih na samu stope dvorce, zvonike, visokih kuća. Ne smijo se trčati nit naglo jahati ili voziti se. U kuhinji ne idi bliže željeznim pećim, ne spavaj u željeznim posteljama, a toj daleko od velikih oglodalaca (crscala). Nejegozinju je to mjesto u sred sloboda. Prozor može biti i otvoren samo tako ne ima propuha, ili sobna vrata otvorena, a prozor zatvoren; ali je bolje ako je sve zatvoren. Na ogujštu treba ogenj pogasiti, to se odalečiti iz kuhinje.

Skropicenje loza proti perenosoropu obavlja se velikom gomjom u koliko to pojedincem vremena dopusti, kojo je ujavo dragoceno. Neima doista više nit jednog ali spisek kod zdravim očiju, kako to je bilo u poteku. Željeti bi bilo, da se i u buduću načak otrose zlih navada, običaja, preduša — da ne upado više u grlo s bog kojih se poslije kaje — nego da ujek sluša pametno i razborito ljudi, koji ga ne dobro puto i ukuju. Ljudi, koji ne gledaju same svoju korist — nego se sudjeluju brinu za obće dobro, osobito za dućevni i tjelesni napredak i boljak tužnoga soljaka.

Trači kateketski sazanak, koji je se obdržavati 22. i 24. avgusta 1894. u Osečini, razpravljati će o sledećim pitanjima:

1. Koji je uzrok propadanju discipline u školama i kako bi se moglo tomu doškocići?

— Odgovorni urednik Mate Mandić.

Objava.

Po naredbi uglednoga mjestnoga školskoga vijeća u Kastvu, držat će se godišnji izjavi kod ovđešnje pučke mužke učionice dne 12. i 18. srpnja t. g., na koje se izpitate najučitivije pozivlju gg. roditelji i svij prijatelji škole.

Za voditelj:

Dr. Dinko Vitezić,
predsjednik.

Opština, dne 1. srpnja 1894.

Radi važnosti ove glavne skupštine pozivljiv se najujednije gg. članovi i prijatelji svete stvari našega naroda u Istri na što mnogobrojni posjet.

Za voditelj:

Opština, dne 1. srpnja 1894.

Izpit će slediti ovim redom:

dne 12. srpnja (julija) od 8 do 1/11 sati prije podne u I. razredu; poslije podne od 3 do 1/6 sati u II. razredu.

Dne 13. srpnja od 8 do 1/11 sati prije podne u III. razredu; poslije podne od 3 do 1/6 sati u IV. razredu.

Na 14. srpnja biti će svečana zahvala službom božnjom i dijeljenje nagrada.

Buduća školska godina početi će 1. rujna (septembra) svečanom službom božnjom.

Ravnateljstvo pučke mužke učiona.

U Kastvu, 2. srpnja 1894.

pop Niko Butković,
nadvjetitelj.

Mnogo novaca

Prileđi svaka gospodinja, koja kod nene naruci odio. Jutro sam kupio veliku žalbu chachenu i vunjeni stravi iz stječenoj mase, to mi je moguće isto uz nečuvno nizku cijenu prodavati. Ja prodajem dake tkaninu (oko 8 met.) za jedno podpuno ojelo za gospodinjicu samo za for. 280

izjavljujući otvoreno, da je tkanina izvrsna, to ju uzmim natrag, ako se ustanovi, da neću dobiti. Dobiva se u najlepšim hlačama tekućim ili suzanim vremenu. Razpoljiva se na poseban način, jer je predužno manjina tih odieva. Naravno može se upratirati na trgovac kucu kucu.

Kpfel, Bed. I. Fleischmarkt

642, Zadar, se ne raspisuje.

10.000

komad (na trest for 10—). To izvrstno isradjeno

blaće u gospodinji ion od nejboljeg, končanog

kamgarma nejnovijih nejšljivih svjetlih i tamnih

primjerčih svako voljne to čvrsto i dugotrajno;

cijena je pokoje tako niski, da ne isti

radnja pištolja. Razpoljiva se na gotov novac ili

po potrcu kroz kontorskih plasman Apfel,

Bed, I., Fleischmarkt 642. Kao mjeru naka-

se kod narudbi maxima duljina koraka i objem

trubica.

od forinti 1.80

komad (na trest for 10—).

od forinti 1.80

komad (na trest for 10—).